

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljanj velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikovcove ulice št. 2.

Oznani (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 249.

V Ljubljani, v ponedeljek 31. oktobra 1892.

Letnik XX.

Vabilo na naročbo.

S 1. novembrom pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja:

Vse leto 15 gld. Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ Jeden mesec 1 „ 40 „

P. n. naročnike nujno prosimo, da nam pošljejo zastalo naročnino.

Upravištvu „Slovenca“.

Kje se sestanemo?

Kje se dobimo? Kdor je za slogo, to tudi kaže! Toda kje in kako, to je vprašanje. Sloga mora imeti nekak gotov namen, vsako združevanje je le sredstvo in zdi se nam, da je treba to posebno poudarjati. Pri nas Slovencih vzlasti se pojem „sloga“ čisto krivo tolmači in marsikaj se ima za slogo, kar ni sloga, marveč neke vrste omamljenost, neko guganje v raznovrstnih čustvih, ki so pa temni, nejasni v svojem izvoru in bistvu. Složni so ljudje, ki so jedini v nekem gotovem namenu in v sredstvih za ta namen. Zato jasno govoreč kratko malo odrekamo pojem „sloge“ tistim tolikrat se vršečim zagotavljanjem bratovske ljubezni in narodnega prepričanja in navdušenosti za „svete in dražestne svetinje milega naroda“.

To je gostilniška sloga, zlepljena v tabačnem dimu pri kupici vina, to je tista napitniška sloga,

v kateri so vzlasti naši bratje prekosotelski mojstri, ki pa uprav pri njih jasno kaže, koliko da velja; to je tista sloga, ki jo za trenutje v bombastičnih frazah narekavajo mlada srca — mladim srcem, o kateri pa razum le malo vé in ki vsled tega tudi nima nobenega vpliva na javno življenje. Mi tedaj, pišoč o slogi, ne menimo tistih pojavov, ki se vrše vzlasti pri veselicah, tistih pojavov, ki so gotovo tudi svojega pomena, ki imajo svoj lep idealni značaj, ki pa se težko in jako malokdaj presajajo na konkretna tla; da si na temelju nekaterih urnebesnih „živio“ padajo klice v naročja, da si na podlagi jako gibljivega reka „vse za vero, dom, cesarja“ nasprotniki podajajo roke in se pod pazduho vodijo v oči navdušenemu občinstvu, to ni gotovo nič slabega. A sloga ni! Jedinost načel in vsled tega jedinstvo v namenu je pojilna vez „sloge“. — Da je res taka, nam ni treba hoditi izgledov si iskat na — Kitajsko, mnogo bližje jih imamo dovolj.

Toda tudi tam, kjer vlada jedinstvo in tudi morda jedinstvo v sredstvih, ne gre vse tako gladko, kakor bi bilo želeti. Pesniško nadahnjene natore sicer pišejo in pojejo jako lepo o zlati dobi, kakeršno na vsak način zahtevajo pri Slovencih, o dobi, ko bi v večnem navdušenju mej objemi in poljubi živeli vsi otroci matere Slovenije rajsko življenje; in zato velikrat s pravim, iz prepričanja izvirajočim obžalovanjem, s trpko boleščjo svaré in opominjajo in — protestujejo. Prav! A vsi ti mislijo in govoré — previsoko; človeške natore ne poznajo, ni sebe ne. Pozabljajo, da se vsak človek lahko moti, da mu velikrat ne narekava razum, marveč strast, kakeršna koli; pozabljajo, da je najhujši sovražnik naš, napačna ljubezen do samega sebe: egoizem, neizmerno težko ukrotljiv. Zato je treba, opetujemo: treba, da drug drugega

popravljamo, da smo drug drugemu nekaki regulatorji v zasebnem in — javnem življenju. Več in raznovrstnih javnih glasil, česotudi jednega namena in načelno jedini, ne more tedaj biti vedno do pičice složnih; kamo-li, če sonasprotja načelna! Na to pazimo! V tem nam bo marsikaj se zdelo krvavo potrebno, kar se šteje sedaj kot pogubno in narodu v kvar.

Odgovorimo tedaj na vprašanje: kje in kako se kaže sloga! — Glasi se odgovor: pri delu; to delo pa ne bodi konečno za „Slovenca“, marveč za Slovence, ne bori se za dr. Mahnič, marveč za resnico, in to tudi v tem slučaju, če jo prav dr. Mahnič ali pa dr. Sušteršič trdi, ne za osebo, kakeršno koli, marveč za stvar. Stvar skupna nas zedinja, kakor nas sedaj loči stvar. Ali ni dela dovolj? Nenravnost, pijančevanje, lenoba, napuh — ali imajo zaprt vhod v Slovence? — Ali morda? Npravo trden ohranimo narod, in ker je npravo trdnost le izvirajoča iz vere, zato je ta stvar poglavitna dolžnost — slovenske duhovščine. Povdarjamo: poglavitna! Kmet od dne do dne propada, mali rokodelci komaj da shaja, tujec se šopiri po domači zemlji; tujina izrablja naše premoženje, a tudi naše dušne in fizične moči za-se, žid kupuje naša posestva, polastuje se naše trgovine z žitom, z moko, z usnjem, z vinom. — — — In odtujevanje! — In naše šole! — Mogotci, domači se sramujejo slovenskega imena!

Dela dovolj! Jedinost v načelih daje prvi slovenski katoliški shod in vsaj nekaj tudi sredstev. Snidemo se pri delu vsak po svoji moči! V načelih stalni, poučujmo drug drugega! — To bo sloga — sloga pri delu, kdor je za-njo, prični!

LISTEK

Vseh mrtvih dan.

2. novembra praznuje sveta katoliška cerkev spomin vernih umrlih. Duhovniki in verniki gredo ta dan na pokopališče, da bi pri okrašenih grobeh svojih rajnih molili. Pri nas je navada, da lučice postavljamo na grobove, lučice, ki pomenijo krščansko upanje; kajti skozi smrti in groba temo upamo priti do luči večnega življenja.

Pijeteto do umrlih najdemo pri vseh, celo paganskih narodih, ker vsi so, če tudi temno, slutili, da mora priti za tem še drugo življenje. Le naj-novejše moderno paganstvo zanikuje neumrjčenost duše, vstajenje mesa. Skrb za umrle je torej utemeljena v človeškem srcu, utemeljena v človeški naturi. Po sprichenanju sv. Jeronima so že v prvih časih krščanstva verniki grobove lepšali s cvetjem. Cvetje na grobeh izraža srčno željo, da bi se tudi verni umrli pred Jezusom skazali olepšane z nevenljivimi dobrimi deli, ogrnjeni s posvečujočo milostjo božjo. Ob enem pa svedoči cvetje našo skrb za duše umrlih; saj „sveta in dobra je misel, moliti za mrtve, da bi bili rešeni grehov“. 2. Mak. 12. 46.

Vseh mrtvih dan tedaj vlada velika resnoba na grobišču. Ta dan jasno spoznamo minljivost vsega posvetnega; živo se nam pred očijo poslednje reči: smrt, sodba, vstajenje, poveljanje; grobišče jih ozna-

kuje, vera jih potrjuje. Razni občutki napolnjujejo naše srce: Resnoba in ljubezen; žalost za dragimi umrlimi, ki počivajo v naročju matere zemlje, upni žar, da jih zopet vidimo, saj lepo piše sveti Ciprijan, govoreč o nebeski domovini: „Zakaj ne hitimo, da bi videli svojo očetnjo, da bi mogli pozdraviti svoje stariše? Tam nas pričakuje obilo število naših dražih, po nas hrepeni številna truma, starišev, bratov, sinov, ki so si v svesti svoje neumrjčenosti, za naše zveličanje pa še v skrbi. Nje videti, nje objeti, o kolika radost za nje in za nas!“ De mortalitate (infine). Vseh mrtvih dan je vsako srce odprto tem čutilom.

Ko pa hodiš od groba do groba, bereš napise na spomenikih in najdeš znana imena, imena onih, s katerimi si prijazno občeval v življenju; ko tu pa tam pomoliš za dušni mir rajnih, ne pozabi, česar te niti grobovje. Grob je kristjanu podoba vstajenja. Kakor zrno, ki je položil v zemljo, spomladi požene in lepo ozeleni, ravno tako se tudi človeško truplo položi v zemljo, ne da bi ostalo v njej, marveč da bi se sodni dan probudilo k novemu, večnemu življenju.

To resnico sam izraža napis, ki si ga je papež Gregor Veliki sam izvolil in se glasi: „Vzemi zemlja telo vzeto iz tvojega telesa. Daj ga zopet nazaj, ko Bog ga k življenju zbudi.“ Iz zemlje je vzeto telo in Bog mu je vdihnil duha življenja. V zemljo se povrne telo, do trenutka, ko ga Bog zopet sklene z neumrjočo dušo. Ta simboličen pomen se

opira na besede sv. Pavla, pišočega do Korinčanov, I. 15. 42.: Telo se seje v trohljivosti, vstalo bo v nestrohljivosti; seje se v nečasti, vstalo bo v časti; seje se v slabosti, vstalo bo v trdnosti. Seje se živalsko telo, vstalo bo duhovno telo.“ — Nemci nazivajo grobišče „Gottesacker“, „božja njiva“, in kaj primerano. Gospod sam obdeluje to njivo. Na dan žetve pa bo razposlal svoje angelje, ki bodo pšenico ločili od pleva.

Sredi grobišča je vsajen v zemljo velikanski križ, najlepši spomenik. S križa gleda podoba Zveličarjeva milo po grobišču in ta pogled razliva mir in blagoslov po grobek onih, ki so zaspali v Gospodu in počivajo sedaj v znožju ali v senci sv. križa. Ta blagoslov velja tudi siromakom, ki jih ne krije spominska plošča, za katere nima kdo prelivati solza, ki so pozabljeni od sveta. Križ je znamenje krščanske vere, okrog katerega se ovija upanje, na katerem je umrla ljubezen. To upanje opeva pesnik:

Le križ nam sveti govori,
Da zopet vidimo se nad zvezdami!

Ni ga mesta na zemlji, ki bi tako mogočno vplival na nas, kakor grobišče na vseh mrtvih dan. Glej, tu leže v hladni zemlji naši dragi, ki so nam v življenju bili tako ljubi, ki so z nami delili žalost in veselje, trud in skrb. Pred nami so šli v smrt, ki bo delež nam vsem. Jesenski veter giblje zelenje na gomilah in trepetajoči listi nam skrivnostno šepčejo, da vse na zemlji je minljivo!

Popravek.

Slavnemu uredništvu „Slovenca“

Ljubljani.

Sklicuje se na tiskovnega zakona § 19. pozivljem sl. uredništvo, da gledé članka „Sramota!“ v „Slovenca“ številki 229. z dne 7. t. m. objavi v prihodnji številki „Slovenca“ nastopni popravek:

Odkar je magistratni tajnik Sešek referent za obrtne stvari, mestni magistrat ljubljanski ni nikomur dovolil izvrševanje gostilničarskega obrta brez pozvedb, predpisanih v obrtnem zakonu.

Za tega časa zoper nikogar, komur je mestni magistrat ljubljanski dovolil izvrševanje gostilničarskega obrta, ni bilo izključevalnih uzrokov, določenih v obrtnem zakonu.

V Ljubljani ni nobene „zakonito dovoljene vlačgarske beznice“.

Vse očitane omenjenega članka, bodisi da meri na magistratni odsek ali na mestni odbor, je torej neosnovano.

V Ljubljani, 13. dan oktobra 1892.

Župan:

Grasselli.

Shod katol. polit. društva v Kamniku.

Sijajen, krasen dan sme se zopet „Katol. polit. društvo“ zapisati v svoj letopis. Shod, ki se je večer vršil v Kamniku, sme se prištevati največjačnejšim shodom, kar jih je do sedaj priredilo „Katol. polit. društvo.“

Za zborovališče je blagohotno prepustil svojo krasno dvorano gostoljubni gospod Fischer ter je prav ukusno okrasil. — Zanimanje za shod je bilo med Kamničani in okoličani tako živo, da je moral kamniški pripravljalni odbor z ozirom na zborovališče omejiti število udeležencev. Dajala so se v ta namen vabila, ki so veljala kot vstopnice. Dasi je bilo tiskanih vabil 500, vendar število ni zadostovalo, oglašili so se še vedno odlični in čvrsti možje, katerih se ni smelo zavrniti. Prostorna Fischerejeva dvorana je bila natlačeno polna takoj ob pričetku zborovanja, navzočih je bilo nad 700 udov in prijateljev „Katol. polit. društva“. Bili so v obilnem številu pričujoči kamniški meščani, duhovniki in posestniki iz okolice prihiteli so na shod od vseh strani. Dob, Homec, Komenda, Mekine, Mengeš, Nevlje, Sela, Spodnji in Zgorenji Tuhinj, Stranje, Tunjice, Spitalič, Vodice, Vranja Peč, Motnik, Češnjice, vsi ti kraji poslali so svoje zastopnike, iz mnogih teh krajev so bili pričujoči župani in občinski možje. Vzorno-vrta duhovščina kamniškega dekanata bila je skoro polnoštevilno zastopana na shodu s svojim velezaslužnim preč. g. dekanom J. Oblakom na čelu. Iz Ljubljane se je pripeljalo 17 društvenikov; odborniki so bili skoro vsi navzoči.

Shodu je predsedoval društveni predsednik kanonik Klun, ki je pozdravil navzoče, izrazil svoje

veselje, da more v prelepem kamniškem mestu pozdraviti na shodu „Katol. polit. društva“ toliko vrlih mož, omenjal je, da so se Kamničani že od nekdaj odlikovali kot zvesti domoljubi, udani vsikdar stari naši slovenski trobojni zastavi. Splošno je znana katoliška zvestost med Kamničani; jednako vemo, da so Kamničani v svoji ogromni večini vsikdar trdno stali za pravice slovenskega naroda ter so to vzlasti kazali pri volitvah, ko so se morali v sled čudnega volilnega reda voziti v oddaljeni Tržič, da so oddajali svoje glasove za slovenskega kandidata. Zvestobe Kamničanov do cesarja je vzorna in trdna, kakor so njih planine. Lepše torej ne moremo pričeti današnjega shoda — završi predsednik svoj nagovor — kakor da povabim vse navzoče vrle slovenske rodoljube, da v znamenje svoje udanosti in zvestobe zakličejo papežu in cesarju: „Slava!“ Ta klic je navdušeno odmeval po krasni dvorani.

O 1. točki dnevnega reda: Prvi slov. katoliški shod je krepko in poljudno govoril g. dr. Ivan Šušteršič. Pojašnjeval je v svojem obširnem govoru važnost I. slov. katol. shoda, govoril je o demonstraciji, ki se je vprizorila na znanem Svetčevem banketu proti I. slov. katol. shodu ter povdarjal, da se je tu zasnova nova združena liberalna stranka z namenom, pobijati „skrajna načela“, potrjena na I. slov. katoliškem shodu. — Ta govor je žel splošno pohvalo ter je bil zelo umesten z ozirom na neresnična poročila, katera trosijo slovenski liberalni listi med svet o I. slov. katoliškem shodu.

K tej točki se je oglašil župnik iz Nevelj, č. g. Fr. Gornik ter povdarjal, kako da je katol. shod pomenljiv za probujo in utrjevanje katoliške zvestosti med Slovenci. Govoril je potem zanimivo in poljudno o potrebi verskega prepričanja in življenja, pojašnjeval je, kako važne so volitve, kolika potreba je v Avstriji verske šole ter končal svoj prelepi govor z željo, naj se ta zvestost tudi mej Slovenci vedno bolj utrjuje na podlagi načel, izraženih na I. slov. katol. shodu.

O narodno-gospodarskih stvaréh je navdušeno in prepričevalno govoril g. državni poslanec Fr. Povše. Zanimiva je bila vzlasti njegova razprava o novi preosnovi davkov, s katero se bodo kmalu pečali poslanci v državnem zboru. V posebni soglasno vsprejeti resoluciji so zborovalci soglasno pritrdili nazorom, katere je govornik pojašnjeval o tej stvari. Nova preosnova davkov ima namen, razbremeniti revnejše ljudi in z večjimi davki obtežiti bogatine, ki sedaj primeroma plačujejo le male davke. Gotovo je stvar vredna temeljitih razgovorov. Ker pa se kaže, da bodo liberalni židovski bogatini napeli vse strune zoper tako preosnovo, zato je želeli, da se ljudstvo o tem pouči ter da zahteva od svojih poslancev, naj ta zakon o davkih preosnujejo v krščanskem smislu, da bodo davki razdeljeni pravično.

O liberalizmu je govoril društveni tajnik gosp. A. Kalan. Pojašnjeval je, kaj vse je obetal ljudstvom lažiliberalizem in kako jih je pri vsem

čujem to ime, kakor da se odpró rajska vrata. Tu se poravnajo vsa nasprotstva. Pišite o narodnih svojstvih, kar hočete, naj se narodi prepirajo, kakor hočejo: tu pred maternim srcem se vse klanja, tu narava zavzema svoje pravice, materna roka objema vse svoje otroke z enako ljubeznijo. Koliko otroških src poka danes na gomilah, ker mati, nepozabna mati, počiva pod mrzlo odejo; mati, ki je otroku skazovala le ljubezen, čutila pa zato marsikedar le nehvaležnost. Kaj pomaga sedaj topiti se v solzah, iz groba se čuje skrivnostni glas: prepozno, prepozno! Mladina, spoštuj stariše, dokler jih imaš.

Vseh mrtvih dan! Cesa nas uči? Uči nas, da so vice, v katerih se duše umrlih čistijo toliko časa, da so brez vsakatega madeža in morejo priti pred božje obličje. In kdo more lajšati in krajšati čas trpljenja? To moremo verniki na zemlji, ki imamo občestvo z vicami. Naše razmišljanje bila bi gola sentimentalna sanjarija, ko bi ne molili za verne mrtve, jim ne darovali svete daritve in obhajila, ter njim v prid opravljali dela krščanske ljubezni. Torej končam s pesnikom:

„Na grob lijó grenke solze,
V nebo gorke prošnje,
O le kličite, le molite,
Po nepozabnih vam solzite.
Da bode grob od solz rošan,
Saj jutri bo vseh mrtvih dan
— — — — —
Solzite, molite!“

le slepil. Razglasoval je prostost vesti, naukov, obrta, vseobčno prostost, a dosegel je suženjstvo duševno in gmotno. Na raznih vzgledih kazal je govornik slabe nasledke liberalizma, ki se kažejo v šoli, pri obrtu, trgovini itd. vzpodbujal je zborovalce, naj se krepko v bran postavijo takemu liberalizmu, ki se, žal, kaže in razvija tudi med Slovenci. Izrazil je upanje, da bo lažiliberalnemu vplivu kmalu odklenkalo v Slovencih, ako bodo zavedni katoličani storili svojo dolžnost.

Po dovršeni tej točki oglasi se trgovec g. J. Murnik, utemeljuje in nasvetuje nastopno soglasno vsprejeto resolucijo:

„Na shodu katoliško-političnega društva v Kamniku zbrani slovenski možje pozdravljajo in odobrujejo z navdušenjem sklepe prvega slovenskega katoliškega shoda in obsojajo odločno nasprotno postopanje narodno-napredne stranke, osobito pa še napade na vzvišeno osebo našega premilega višjega pastirja in ljubljene našega škofa.“

Prečast. g. dekan J. Oblak se je nato zahvalil v izbranih besedah g. predsedniku, društvenemu odboru, in vzlasti gg. govornikom, ki so izdatno pripomogli, da se je shod tako lepo in zanimivo dovršil.

Gosp. predsednik Klun se zahvali prečast. g. dekanu, kamniškim meščanom in vsem možem iz okolice, ki so se v tako obilnem številu udeležili shoda, ter priporoča, da naj se pridružijo katoliško-političnemu društvu kot udje, ako do sedaj še niso bili. Z željo, naj vsemogočni Bog blagoslovi trud in delo zborovalcev, sklene g. predsednik shod, ki bo Kamniku in okolici ostal gotovo v lepem spominu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. oktobra.

Notranje dežele.

Zjednjena levica. Zjednjena levica misli samo interpelovati zastraž razpusta mestnega zastopa v Liberči. Plener in tovariši pač že slutijo, da bode interpelacija nemških nacionalcev taka, da bi jo z ozirom na vladno ne mogli podpirati. Nemški liberalci bodo itak interpelovali le iz strahu pred nacionalci, da bi jih ne razkričali za slabe Nemce.

Češko. Liberški župan in podžupan na Dunaju nista prav ničesar opravila. Mislija sta, da budeta pospešila nove volitve, ali ni se jima posrečilo. Vladni komisar poprej ne bode storil nobenih priprav za volitve, dokler ne poteče obrok za pritožbo.

Staročehi. Po nekaterih listih se je zopet bila razširila novica, da Staročehi mislijo odložiti svoje deželnozbornske mandate. Pokazalo se je pa zopet, da je to le želja Mladočehov in liberalnih Nemcev, katera se pa ne uresniči.

Ogersko. „Nenes Pester Journal“ je dobil od svojega dunajskega menda dobro poučenega dopisnika poročilo, kako sodijo o ogerskih razmerah merodajni krogi na Dunaju. Čim višji so krogi, tembolj obsojajo, ker se da na Ogorskem večina terorizovati v državnem zboru od manjšine. Poprašujejo se, kaj bode iz tega? Na Dunaju postajajo jako občutljivi za vse besede ogerske opozicije, ker stvar od leta do leta postaja hujša. Govori se že o državnepravnih vprašanjih, na katera že dolgo nikdo ni mislil. Posebno na Dunaju obsojajo, da Ogri skušajo ob dobro ime spraviti skupno vojsko. Neki višji vojak se je izjavil, da je to ravno tako nevarno, kakor bi hotel kdo spraviti trgovca ob dobro ime. Cesar je zaradi dogodka v ogerski zbornici odšel na Dunaj in letos ne pride več na lov na Oggersko. — Iz dolgega dopisa budimpeštanskega lista je razvidno, da so na Dunaju že sili madjarskih pretiranostij in že premišljujejo, če bi ne kazalo vse državne razmere kako prestrojiti, da bi Madjari ne imeli več takega vpliva.

Vnanje države.

Francija. Po dolgem pritajevanju se je vendar izvedelo, da so Dshomejci nepričakovano napali Francoze in jih otepli. Tukaj se je pokazalo, da je pri Francozih še vedno v navadi ono neprevidno vojskovodstvo, ki jim je toliko škodovalo 1870. leta. — Nič bolje se pa Francozom ne godi v Tonkingu. Guverner pošilja sicer ugodna poročila, ali v resnici so pa roparji vodno mnogoštevilnejši in predrznejši. Več višjih uradnikov v Tonkingu se je odpovedalo službi, ker so razmere v deželi neznosne, posebno odkar je sedanji guverner, ki nima nobene sposobnosti za vladanje take dežele. — Kako sovražno so veri francoski radikali, pokazalo se je te dni, ko je v Angersu radikalni magistrat iz šol odstranil knjigo, ker je v njej beseda „previdnost“ bila pisana z veliko črko. V mestnem zboru so pa radikali se pritoževali, da so nekateri učitelji in učiteljice pri-

(Dalje v prilogi.)

Koliko blagih in dobrih duš smo že spustili v odprto jamo! Zakaj nismo v jamo položili tudi onega, kar tolikanj greni naše življenje, ki liki prokletstvu tare posameznike kakor cele narode? Zakaj nismo že pokopali sovraštva, nevoščljivosti, maščevalnosti? Ne zapustimo danes grobišča, da se ne bi resnično sramovali ostrih besed in nemilega postopanja do onih, ki tu počivajo v miru. Vrnimo se na dom s trdnim sklepom, da hočemo odslej z vsemi ljudmi živeti v prijaznosti in ljubezni; in če se kedaj skuša krhati ljubezen, bodimo spravedljivi do skrajne meje.

Življenje je tako kratko, ne sejajmo prepira in sovraštva, marveč mir in ljubezen. Pa tudi narodi naj pomislijo, da so minljivi. Kje so nekdanje slovit Grki, Rimljani? Narodi pridejo, pa zopet zginejo s pozorišča. Čim bolj se oklepajo svete cerkve in verskih načel, tem dalje ustrajajo. Narod pa, ki prezira verska načela, ki vero stavlja v kot in absolutno narodnost proglašja za svoj ideal, tak narod sam sebi kopije grob!

Vrnimo se na grobišče. Množica vernikov se giblje sémtertja, tu malo postoji, tam poklekne, moli in briše si grenke solze z lica. Vendar najbolj pretresljiv prizor je videti tam v skrajnem kotu. Dvoje sirot kleči pri grobu svoje matere. Nobeno znamenje ne krasi gomile, pač pa kleči dvoje hvaležnih src poleg nje. — Srečen otrok, ki ima ljubečo mater, katera skrbno čuva nad njim. Mati! Zdi se mi, ko

kriti klerikalci, kar se kaže vidi že iz tega, da ho-
dijo v cerkev.

Bolgarija. Narodno sobranje se je pred-
včeraj slovesno otvorilo. Prestolni govor zagotavlja,
da dežela normalno napreduje in da povsod vlada
red in zadovoljnost. Na svojem potovanju se je
knez osebno prepričal, kako izobraženi narodi in
njih vlade simpatizirajo s hkrnim bolgarskim na-
rodom in mu želé, da zmaga v boju, katerega bije
za svoje pravice in samostojnost. Kneza so prijazno
sprejeli cesar Fran Jožef, cesarica Viktorija in ang-
leški državniki in s tem pokazali, da znajo ceniti
prizadevanje Bolgarov za blagajno domovine. Nič
manj veselo je pa, da je sultan naklonjen Bolgariji,
kar je pokazal s tem, da je sprejel bolgarskega
ministerskega predsednika in poslal komisarja k
otvoritvi bolgarske razstave. Razstava v Plovdivu
je za Bolgare mirna zmaga in dokazuje miren in
marljiv značaj bolgarskega naroda. Vlada je najela
posojilo 145 milijonov frankov za grajenje železnic
in pristanišča v Burgasu, katere posojilo ima še
potrditi sebranje. Vlada predloži več zakonov, mej
drugimi zakone o posojilnicah, grajenju cest in
mostov in povzdigi domače industrije. Poslanci so
pri prihodu in odhodu kneza navdušeno pozdravljali.

Anglija. Angleški ministerski predsednik je
v Oxfordu te dni predaval o srednjeveških vseučil-
liščih. Govoril je o tem, kako so se osnovala
srednjeveška vseučilišča in z njih razširjevala zna-
nost. Naglašal je, da se na vseučiliščih nima samo
biti razum, temveč se mora vzgojevati tudi zna-
čaj. Krščanski značaj srednjeveških srednjih šol sa
mora ohraniti. Bogoslovje je vrhunec vse znanosti.
— Mi bi le želeli, da bi besede velikega angleškega
državnika si dobro vtisnili v srce vsi tisti, ki bi
radi visokim šolam odvzeli ves krščanski značaj, in
celo odobravajo, da se za profesorje nastavljaajo židje
in drugi nasprotniki krščanstva, češ, da to zahteva
svobodna veda. Gladstone, na katerega se naši libe-
ralci tako radi sklicujejo, je dovolj kompetentna
oseba, soditi, da mora vse šole prevevati krščanski
duh. Ker odobravajo njegov pravi liberalizem, pač
ne bodo zametavali načel gledé odgoje mladine, ka-
tera on priporoča.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 29. oktobra. (Kdo laže? „Na-
rodov poročevalec ali pa magistratni
zapisniki ljubljanskega mesta? —
Resnicoljubnost g. mestnega odbor-
nika Gogole.

Zadnja šte. Dragotin Hribarjeve „Vesne“
v Celji prinesla je nastopno nesramno trditev:

V nedeljo pred katol. shodom med 5. in 8. uro se je
na starem strelišču postavljala koliba za zborovalce, menda
„sub auspiciis episcopalis.“ O bruno in pezdri, kje sta?

Ta židovsko zlobno lažljiva notica nas je na-
potila, da govorimo o tej zadevi še jedenkrat resno
besedo. Govori naj najprej „Slov. Narod.“

„Ze večkrat smo imeli priliko opazovati, kako čudno po-
roča „Slovenec“ o sejah mestnega zbora ljubljanskega in da
najraje zamolči to, kar ni zanj, drugo pa po svoje obrne. V
tem oziru pokazal se je pa pri poročilu o zadnji seji mestnega
zbora pravim mojstrom.“ — Tako pričinja „Slovenski Narod“
v listu z dne 15. oktobra 1892, št. 236 notico, priobčeno pod
zaglavjem: „Slovenčeva poštenost in omika.“

Ako blagorolijo naši čitatelji v citiranih stavkih
izpustiti besedo „Slovenec“ ter jo zameniti z
besedo „Slovenski Narod“, imeli bodo precej do-
bro sliko o postopanju „Narodovem“, a le precej
dobro, ker ta slika je še mnogo premedla in
sodba premila, ker manjka ji nekaterih prav zna-
čilnih potez. Jedna taka poteza je, da „Narod“
poroča iz mestnega zbora tudi stvari, katere pa
dasi so povse istinite, hoče kasneje, kadar mu tako
bolje kaže, popolnoma utajiti, kakor da bi se
v njem nikoli godile in govorile ne bile. Tega si
naš ljubeznivi kolega v kljub svoji drznosti nam še
očitati ne upa, a mi mu hočemo to strogo do-
kazati.

„Slov. Narod“ piše dalje v omenjeni notici:

Kakor znano, interpeliral je v tej seji mestni odbornik
g. Prosenec župana, če mu je znano, da so mestni delavci
dne 15. avgusta t. l. torej na praznik, delali novi tlak pred
novo vojašnico, in kaj je ukrenil v tej zadevi, ter s tem hotel
nekako udrihati po mestni upravi. V svojem odgovoru poja-
nil je na to gospod župan v prvi vrsti, da niso bili mestni
delavci, ki so na praznik delali, pač pa delavci podjetnika,
ki je napravil tlaka prevzel, da zakon dela v praznikih ne
prepušča. Ta jasni odgovor razkril je takoj ves položaj
in g. interpelant moral se je zadovoljiti z njim, če tudi je
pričakoval vse drugega odgovora. In kako poroča potem o tem
odgovoru županovem „Slovenec“, kateremu menda tudi ni bil
po volji? Glavno stvar, da niso mestni delavci delali, kar
zamolči, in neče o tem ničesar vedeti. Je-li to pošteno? V isti
seji in pri isti priliki vprašal je pa tudi mestni odbornik gosp.
Gogola, če je res in če je znano g. županu, da se je de-
lalo v nedeljo pred katoliškim shodom za ta shod ter s tem
rušil predpisani nedeljski počitek. Tudi na to interpelacijo od-
govoril je takoj gospod župan ter rekel, da mu o tej stvari

ni ničesar znanega. Tako se je faktično glasila ta interpelacija
in nič drugače in gospod interpelant ni nikogar imenoval, ki
bi bil delal, tako vsaj prepričali smo se sami iz dotičnega
zapisnika magistratovega in radi konstatujemo, da je naš po-
ročevalec sam pristavil ime Pusta in kraj dela misleč, da je bil
g. Pust celo delo prevzel. Radi te gotovo provocirane in zato
umestne interpelacije pa isti „Slovenec“ vse drugače poroča,
kakor pri prvi: gospoda interpelante napada kar s cepcem in
pita ga s poučnimi psovkami. Vprašanje interpelanta, če je
to ali to resnično, še ni trditve in ne more biti nikdar laž
radi tega, ker laže le tisti, ki vedoma neresnico govorijo. Kljub
temu imenuje poštenjak „Slovenec“ kar naravnost gospoda
Gogola lažnika itd., akoravno smo po pričah dognali, da je
vendar le res, da so se faktično delale, isto nedeljo pred ka-
toliškim shodom priprave za ta shod, če ne na strelišči samem,
pa v delavnicah dotičnih podjetnikov, katere lahko z imeni
imenujemo, ako treba. — Tako imenuje „Slovenec“ v svoji
poučeni drznosti zaslužne mestne odbornike lažnike in perfidno
razburja meščanstvo, mesto da bi resnice poročal.

Tako „Narod.“

Zaradi popolnosti in jasnosti objavimo najprej
interpelacijo g. Prosenca, ki se takole glasi:

Dne 15. avgusta t. l. na Velicega Šmarna dan so delali
mestni delavci nov tlak poleg nove mestne vojašnice v Travi-
niških ulicah. Prav zraven na nasprotni strani stoji cerkev
Jezusovega Srca, kjer je bil ta dan velik shod romarjev iz
raznih krajev. V cerkvi je bila pridiga, ljudstva polna cerkev
tako da jih je mnogo moralo pri odprtih vratih zunaj ostati,
da so slišali pridigarja. Kakih 20 korakov proč so pa novi
tlak delali: kurili, mešali, da je smrdelo in kadilo se daleč
okrog; vozili prst, žvižgali, peli in kleli na glas, da so ljudje
pri vratih morali vse ob enem slišati, pridigarja in te „kr-
ščanske delavce.“ Ker taki in jednaki prizori pohujšljivo upli-
vajo na ljudstvo in skrunijo dan Gospodov, zato usojam si
gospoda župana vprašati, kdo je bil kriv tega pohujšljivega
prizora in če mu je bilo to skrunjenje znano, kaj je mestni
magistrat proti tistim storil, ki so skrunjenje Gospodovega
dne posredno ali neposredno zakrivil.

Županov odgovor na to interpelacijo smo po-
natiskali zgoraj iz „Naroda“ in odkrito izpovedamo,
da nam ta odgovor v istini nikakor ni bil po-
volji in ni zadoščal, ker podjetnik, ki je delo izvr-
ševal, je bil najet od mesta; mesto, oziroma
g. župan bi bil imel že toliko besede, da bi si bil
lahko izgovoril pogoj, da se na velik praznični dan
Mater božje ne sme delati, to tem bolj, ker ni
bilo prav čisto nobene sile tako hiteti s po-
laganjem tlaka, kajti ako je bilo prej leta in leta
tako dobro, zadostovalo bi bilo pač tudi še vsaj za
jeden dan, in prepričani smo, da bi bili
verni prebivalci bele Ljubljane raje še jedno leto
ali — recimo raje, ker verodostojneje — zmiraj
hodili po starem tlaku, nego da se je skrunil jeden
največjih praznikov Mater božje. — Torej gla-
va stvar za nas je, da se je skrunil
Veliki Šmarni dan, skrunil na tako
očitnem kraju s hlapčevskim delom, ka-
tero se je za mesto izvrševalo, izvr-
ševalo po podjetniku, ki ga je mesto
izbralo in se z njim pogodilo. Radi bi
torej poznali župana, ki bi pri takem delu, čegar
podjetniku on, oziroma ljubljansko mesto delo dá,
ne mogel imeti besede. Sicer se nam pa jako ne-
umestno zdi, ako se „katoliški“ župan, župan
katoliške Ljubljane sklicuje na to, „da zakon dela
o praznikih ne prepoveduje“, ko bi vendar moral
poznati katoliški čut ljubljanskega prebivalstva, ki
dobro vé in zna — in se tudi po tem ravna —
da se morajo prazniki istotako praznovati, kakor
nedelje, ker prva cerkvena zapoved ukazuje posve-
čevati zapovedane praznike.

Še zanimivejša je pa sukanje in zavijanje „Slov.
Naroda“ gledé interpelacije g. Gogole. Zaradi
jasnosti ponatisnemo najprej dotično poročilo „Na-
rodovo“ v 229. šte. z dne 7. okt. 1892 popo in o
doslovo. Poročilo pravi:

Občinski svetovalec Gogola vpraša župana, ali mu je kaj
znano, da so delavci tesarja Pusta v nedeljo 28. avgusta na
starega strelišča dvorišču tesarili ves dan kolibo za I. slo-
venski katoliški shod, ko vendar vera in postava ukazuje
posvečevati nedelje?

„Gospod Prosenec! Nikar torej iskati pezdira v očesu
bližnika! Op. poroč.“

Opozarjamo na veliko zanimanje in hvalevredno
pazljivost gospoda poročevalca, ki bi dičila gotovo
vsakega vestnega poročevalca in se jasno kaže v
emfatičnem vzkliku, ki mu je ušel iz peresa in je
zgovorna priča za istinitost njegovega poročila!

Sedaj pa vprašamo: si je mogoče misliti, da
bi bil ta pazljivi poročevalec „Narodov“, ki je kar
gorel samega zanimanja za stvar, ki je dal svoje
poročilo tiskati z razprtimi in deloma celo mast-
nimi črkami, da bi bil ta poročevalec neresnico
poročal?

Ni torej vzroka, dvomiti, da je g. Gogola v
svoji interpelaciji natančno označil osebo,

čas, dolgotrajno, kraj, stvar in delo
in namen te stvari in protiversko in proti-
postavno stran tega počenja!

Ce bi pa vendar še kdo dvomil nad zaneslji-
vostjo prvotnega „Narodovega“ poročila, eva vam
še jeden dokaz, ki bi tudi edin zadostoval!

In ta dokaz je „Slovenčev“ poročevalec, ki je
v tem slučaju jedna in ista oseba z „Narodovim“
poročevalcem. In čujte poročilo tega „Slovenčevega“
v jama se v bistvenih rečeh popolnoma s prvim po-
ročilom „Slov. Naroda“.

Da je prvotno poročilo „Narodovo“ zanesljivo,
v tem potrjuje nas dalje g. Gogola sam. „Narod“
je poročal o preporni zadevi dne 7. oktobra, tedaj
isti dan, kakor „Slovenec“. Da je pa „Slovenski
Narod“ leibžurnal g. Gogole, kdo bi si drznil nad
tem dvomiti? In v tem svojem „leibžurnalu“ čital
je tudi g. Gogola z razprtimi in „mastnimi“ čr-
kami svojo interpelacijo in — ugajala mu je, za-
dovoljen je moral biti z njo, sicer bi bil gotovo
poslal „Narodu“ popravek, ki bi ga bil od „svo-
jega moža“ gotovo tudi iz srca rad vsprejel.
Toda — „Slovenec“ čaka in čaka en dan, dva, tri,
štiri dni in — še le peti dan potem, t. j. 12. ok-
tobra, ko se g. Gogola le še ne gane, označi nje-
govo interpelacijo s prvim in zasluženim imenom.

Nadaljni dokaz za zanesljivost prvotnega „Na-
rodovega“ poročila je tudi „Laibacher Zeitung-a“.
Le-ta piše v svojem poročilu z istega dne 7. ok-
tobra št. 229:

„Gemeinderath Gogola interpellirte den Bürgermeister,
ob es ihm bekannt sei, dass die Zimmermannsarbeiten auf
der alten Schiessstätte auch am Sonntag vor Eröffnung des
Katholikentages fortgesetzt wurden und ob hiezu eine Bewil-
ligung seitens der Gewerbebehörde eingeholt wurde. Bürger-
meister Grasselli erwiderte, dass er von dem Vorgebrachten
später Kenntnis erhalten habe. Ob hiezu die Bewilligung
seitens des Stadtmagistrates eingeholt wurde, sei ihm nicht be-
kannt. Er, Redner, wenigstens wisse nichts davon.“

S te strani je torej naša trditev tako ute-
meljena in opravdana, da bi jo morali
vzdržavati, če prav bi magistratni zapisniki drugače
poročali. Znano je namreč, da se taki zapisniki
tudi marsikdaj prenahejajo in popravljajo. Spomin-
jamo le na to, kako se godi s stenografičnimi za-
pisniki po naših zbornicah. Toda tudi ti govoré
za nas.

Nate dokaze!

Magistratni zapisnik o interpelaciji g. Gogole
se glasi od besede do besede tako-le:

„Občinski svetovalec Gogola interpeluje župana,
je-li mu znano, da se je v nedeljo
pred katoliškim shodom delalo pri
kolibi na starem strelišču in kaj se je
ukrenilo proti temu?“

Citatelji sami vidijo na prvi pogled, kako moj-
stersko je zavl „Narod“ v svoji zgoraj navedeni no-
tici to interpelacijo, kajti ni res, prvič, da je v
isti seji g. odbornik Gogola vprašal župana, če
je res in če je znano gospodu županu, da se je
delalo... Ni res drugič, ko „Narod“ pravi, da
se je interpelacija, tako glasila in ne drugače.
Neresnično trdi tretjič, da je poročevalec sam
pristavil kraj dela, ker vendar magistratni za-
pisnik jasno pravi: pri kolibi na starem strelišču.
Četrtrič „Narod“ zamolči besede interpelacije:
„kaj se je ukrenilo proti temu?“ Taka
je resnicoljubnost „Slovenskega Naroda“ ki se
sklicuje na magistratni zapisnik v obrambo g.
Ivana Gogale kot polnomočni dokaz za njegovo
resnicoljubnost in za orožje proti nam. Jako dvo-
mimo, če mu bo g. Gogola za to popolnoma po-
nesrečeno obrambo hvaležen.

Po povedanem mora biti namreč vsakemu jasno,
da je izpodmaknena „Narodu“ vsaka podstava, da
bi mogel kakorsikoli bodi resnici vsaj nekoliko po-
dobno napraviti interpelacijo g. Gogale, ker istinitost
prvotnih poročil iz mestnega zbora je neovrgljivo
dokazana. Poročali smo že svoj čas, da je priprav-
ljalni odbor za I. slov. katol. shod strogo naročil
delovodjam, naj se v nedeljo ne dotaknejo nobenega
najmanjšega dela in naj raje delo ostane nezavršeno,
kakor pa, da bi se delalo v nedeljo. Po tem naro-
čilu so se podjetniki — vsaj v kolikor je mogel
odbor kontrolirati — tudi ravnali in celo „Narod“
si ne upa nič več trditi, da bi se bilo na starem
strelišču omenjeno nedeljo delalo najmanjše delo.

Istina je torej, da je hotel gospod Gogola s
svojo nekvalifikovano interpelacijo brez vsakega
povoda udariti v mestnem svetu ne le po osno-

valnem odboru I. slov. katol. shoda, temveč tudi po celi zavedni katoliški stranki. In za tako postopanje g. Gogale našli bi približno prikladen izraz edino le v predalih „Slov. Naroda“.

Z zadoščenjem pa javljamo celemu svetu, da je gosp. Gogola, načelnik naprednega „Slovenskega društva“, ki je hotel osmešiti in osramotiti vse tiste, katerim gorko bije zavedno katoliško srce, sam ostal na sramoti in lahko premišljuje istinitost narodnega pregovora: Kdor drugim jamo kopije, sam vanjo paše!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. oktobra.

(Udanostni izjavi.) Prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu poklonila sta se danes dopoldne osebno gospoda župana dobrunjski in mošćanski J. Korbar in Ivan Slapničar ter sta jim izročila udanostni izjavi svojih občin Dobrunje in Moste pri Ljubljani. — Živela vrla zastopnika zavednih katoliških občin!

(Vsprejem pri g. dvornem svetniku baronu Heinu.) Včeraj so se poklonili voditelju deželne vlade kranjske, g. dvornemu svetniku baronu Heinu: deputacija častnikov tukajšnje posadke pod vodstvom g. brigadirja Fux-a, ravnatelj in učitelji tukajšnjih srednjih šol in strokovne šole za lesni obrt pod vodstvom g. deželnega šolskega nadzornika Šumana, deželni zdravstveni svet in deputacija filharmoničnega društva.

(Osebnosti.) G. Valentin Korun, učitelj na c. kr. višji realki v Ljubljani, je napravil na graškem vseučilišču dne 28. t. m. izpite za poučevanje slovenščine, latinščine in grščine na višjih gimnazijah s slovenskim in nemškim učnim jezikom. — Poročil se je dne 24. t. m. na Češkem gospod A. Wanka, oficijal c. kr. tabačne režije v Ljubljani, z gospico Hedvige Steiner. — Nadučitelj v Slov. Bistrici, g. Fr. Windisch, je odlikovan z zlatim križcem za zasluge.

(Bitva pri Kustoci.) Kakor povsod, tako tudi v našem stolnem mestu ta prezanimiva podoba vzbuja občudovanje. Včeraj si je to delo v redutni dvorani ogledalo nad tisoč oseb.

(Umrl) je na Dunaju minoli petek zvečer bivši kranjski deželni glavar, dr. Friderik vitez Kallenberg-Riedhorst, upokojeni finančni prokurator, častni meščan ljubljanski itd., v starosti 73 let. Bil je svoje dni kot deželni poslanec kranjski in ljubljanski mestni odbornik voditelj nemškoliberalne stranke. — V Pragi je dne 24. t. m. umrl prof. Anton Gindely, čegar zgodovinske knjige so se pred leti rabile tudi na ljubljanski gimnaziji. Pokojnik je bil poročen dne 3. septembra 1829 v Pragi ter je postal l. 1853 profesor nemškega slovstva na tamošnji višji realki. Od leta 1857 — 1862 potoval je po raznih krajih Evrope ter si nabiral gradiva za svoja zgodovinska raziskavanja. L. 1867 je postal redni profesor zgodovine. Bil je tudi uveljavljeno akademije na Dunaju. Glavno njegovo delo je zgodovina tridesetletne vojske v štirih zvezkih.

(V Škofji Loki) je umrl dne 29. novembra za jetiko dijak Maks Demšar. V preteklem šolskem letu je dovršil sedmi gimnazijski razred. Bil je priden in vzgledno pobožen mladenič. R. I. P.!

(Na Lokvici) v metliški fari podirajo zvonik. Že ob zagrebškem potresu je bil pčil fundament, da se je zvonik ločil od cerkve. Od ondaj je pa nastajala vedno večja razpoka in odstopil je bil okoli 2 dm. Ker se je bilo bati, da se zruši, začeli so podirati. — Pač je to hud udarec za Lokvico — ker bodo težko sozidali drug zvonik pri sedanjih razmerah, ko je revščina vedno večja in traja usahneva. Treba bo potrskati pri Amerikancih, da spomnijo kaj domače cerkve!

(Kolera v Zabovcih.) Z Dravskega polja se nam piše: Ker par dni ni nikdo zbolel za kolero, smo navzlic temu, da je mikroskopična in bakteriološka preiskava v Gradcu pri enem naših mrlčev, namreč pri Francu Bezjaku konstatirala azijsko kolero, začeli prosteje dihati v nadi, da nam huda bolezen prizanese. A kakor, če se kje nenadoma razpoči bomba, vsi strapečejo, tako je minoli četrtak (27. t. m.) zarano vse neprijetno pretresla vest, da je okoli polnoči za bljuvanjem naglo vzbolela 19 letna Marija Korošec v Zabovcih in da so v Borovcih umrlega posestnika Jožefa Zelenika zaradi sumljivih znamenj morali takoj v mrtvašnico prenesti. Eden

je hitel po zdravniku v Ptuj, drugi po duhovniku k sv. Marku. Slednji je kmalu odšel, previdel bolnico s sv. zakramenti za umirajočo, potem pa se z vso pashivostjo razkužil s primernimi sredstvi. Okoli devete ure se je pripeljal c. kr. okrajni zdravnik ptujski in z njim dva zdravnika iz Grada, namreč profesor dr. Rudolf Klemensiewicz in uradni zdravnik za Stajersko, dr. Avgust Schneditz, katera sta bila zaradi bolnika v Borovcih telegrafično poklicana. Najprej so šli k bolnici v Zabovcih. Zaradi večje varnosti so ogrnili bele plašče iz kavčuka, čez navadno obutev pa potegnili čevlje iz enake robe in potem stopili v hišo. Po kratkem opazovanju in izpraševanju so kmalu spoznali, v tem slučaju nimajo opraviti s kolero, ampak z drugo, takrat še neznanom boleznijo. Nato so šli v mrtvašnico in so natanko preiskali truplo Jožefa Zelenika. Vsa znamenja so bila za to, da je umrl za vnetjem pljuč in črev. Ker tudi mikroskopična preiskava ni zasledila znamenj kolere, navdaje vse opravičeno upanje, da jih tudi bakteriološka v Gradcu ne bo. Po kratkem oddihljeju so se zdravniki vrnili zopet v Ptuj ter med potoma še enkrat obiskali mlado bolnico v Zabovcih, ki se je že boje počutila. Komaj so se pa bili ljudje od prvotnega strahu nekoliko pomirili, začele so se ženske med seboj pogovarjati o sumljivi bolezni dekličini in kmalu je mej njimi zavladało mnenje, da utegne deklica tudi letos priti v sodnijsko preiskavo zaradi detomorstva. C. kr. okrajni zdravnik na to opozorjen jo je takoj drugi dan zopet obiskal in izpraševal. Ker so se mu njene izjave dozdavale neverjetne in vse njeno vedenje skrivnostno in sumljivo, ukazal je domačim odstopiti. Ni se malo začudil, ko je našel mnenje ljudij celo opravičeno in tud deklica je slednjič priznala svoje hudodelstvo. Nadaljna preiskava se je pričela.

(Kuga ali kaj?) Z Radovice se nam poroča 30. oktobra: Ne ustrašite se, da nas že mori grozna azijska kuga, tudi nas še ne muči domača kolera ali griža. Zdravstveno stanje je, hvala Bogu, dosti povoljno. Otroci sicer hudo kašljajo, mnogi ne morejo zbog kašlja v šolo; umrl ni do zdaj noben otrok. Vendar razsaja v vasi bolezen morilna, katera zahteva mnogo žrtv, in te so naše — mačke. Večinoma so vse poginile, in redka je hiša, ki bi še imela to koristno domačo živalico.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 26. oktobra svojo LXII. sejo. Navzočni: Tomo Zupan, (prvomestnik), dr. vitez Bleiweis, Ivan Hribar, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec, (podpredsednik), dr. J. Vošnjak, (blagajnik), Andrej Zamejic, Anton Zlogar, (zapisnikar). — Od nadzorništva: Oroslav Dolenc, Ivan Vrhovnik. — Blagajnik dr. Vošnjak poroča o dohodkih in troških od zadnje seje. Kakor izdatki vsled pomnoženih in razširjenih družbinah zavodov rastejo, tako pa tudi obilnejše dohajajo prispevki i od podružnic i od posameznih rodoljubov, kar spričujejo vodstvena zahvalna potrjila v slovenskih časnikih. — Posestvo iz dr. Čučkove zapuščine se proda. — Računi o dotiskanih družbinah knjižicah se odobré za poravnanje. — Tajnik poroča o dospelih vlogah in njih rešitvi po upravnem potu, kar se odobruje vzame na znanje. — Po skupščini so se vodstvu naznanile za osnovno nastopne podružnice: 1. ženska v Dornbergu, 2. ženska v Črnomlju, 3. ženska v Kranju, 4. v Ljutomeru, 5. ženska cerkniško-planinska, 6. ženska v Logatcu, 7. v Radovljici, 8. ženska na Vrhniki, 9. v St. Jurju pri Kranju, 10. v Slovenski Bistrici, 11. ženska v Sežani, 12. ženska v Tolminu, 13. ženska v Idriji, 14. ženska v Ajdovščini. — Vsled nasveta neke podružnice dajo se natisniti posebna vabila, s katerimi se poprosijo rodoljubi za še obilniši pristop k podružnicam. — Nekaj prošenj za podporo in podaritev primernih knjig je bilo uslišanih. — Sprejmo se „otroške igre in pesmi“ prikladne slovenskim zabaviščam.

(Matica Hrvatska) razpošilja zadnje dneve svoj „Izveštaj“ za leta 1891, ob enem vabeč k obilnemu pristopu za l. 1892, čegar knjige izidejo začetkom decembra. Med drugimi podari letos Matica „Spomen-knjigo“ na petdesetletnico svojega obstanka. Na dalje „Hrvatsko Antologijo“, „Slike iz občega zemljepisa“, „Svjetske povjesti“ XI. knjigo, „Kristof Kolumbo i otkriće Amerike“, troje beletrističnih del, Poleg tega še Plutarhove životopise glasovitih: „Grka i Rimljana.“ Za vse to znaša letnina samo 3 gld. — Poverjeništvu ljubljansko razpošlje te dni „Izveštaje“ vsem članom i pobere udnino pri onih, ki je še niso izročili. Pooblaščen je knjigovez

I. Bonač sprejemati udnino. Istotako se pri njem lahko vpiše v „Sv. jeronimsko društvo“ slično naši družbi sv. Mohora. — Vplača se enkrat za vselej 5 goldinarjev.

(Slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“) pelo bode jutri. Vseh svetih dan, na tukajšnjem pokopališču, ob pol 4 uri popoldne svojim umrlim članom tri zборе v spomin.

(Slovensko gledališče.) Ob otvorjenju našega deželnega gledališča smo izrazili željo, naj bi bilo gledališče v resnici hram umetnosti, plemenite izobrazbe in poštene zabave. Da bi igra „Pokojni Toupinel“, ki se je v soboto predstavljala na tukajšnjem slovenskem odru, oblažujoče vplivala na vso mladino, o tem moramo resno dvomiti, kajti giblje se ob skrajni meji spodobnega. Igra je polna takozvanih pikantnosti, katere naj bi sicer prikrivali naglo se vrčeči komični prizori, a jih naši igralci kaj radi še pretiravajo z neko vse graje vredno smelostjo. Kar pa moramo najodločneje grajati, je ona — recimo naravnost — netaktnost, da se mečejo med poslušalce izrazi, ki morajo žaliti ta ali oni stan. Tako naj bi bil neimenovani prelagatelj „jezuitski obraz“ prepustil pisatelju Bissonu in dotični krogi naj bi skrbeli, da se ne bi žalila in zasmehovala na javnem odru za krščansko omiko tako zaslužna družba. Upamo, da se to več ne zgodi. Predstava je bila v obče dobra, a slabo obiskana. — Jutri se bode predstavljala znana žaloigra „Mlinar in njegova hči“.

(Dražba mitnic.) C. kr. finančno ravnateljstvo naznanja: Ker se erarične cestne mitnice v Jugorju, Križevski Vasi pri Metliki, na Vrhniki, v Drenovi Gorici, Medvodah, Razdrtem, Senožečah in Vipavi pri prvi dražbi obravnavi zaradi premajhne udeležbe niso mogle s povoljnim vsp-hom v zakup oddati, razpiše se gledé imenovanih mitnic v tukajšnjem uradnem listu ob enem vnovič dražbena obravnava. Ta obravnava se bode vršila za mitnice v Jugorju in Križevski Vasi dne 21. novembra 1892 pri c. kr. davkarji v Metliki, za mitnico v Medvodah dne 22. novembra 1892 v občinski pisarni medvodski, za mitnico v Vipavi dne 21. nov. 1892 pri c. kr. davkarji v Vipavi, za mitnice v Razdrtem in Senožečah dne 22. novembra 1892 v hiši gosp. Filipa Kavčiča v Razdrtem hiš. štev. 42, za mitnice na Vrhniki in Drenovi Gorici pa dne 21. nov. 1892 pri c. kr. davkarji na Vrhniki ter se bode pričela povsod ob 10. uri predpoldnem. Vse drugo je razvidno iz dotičnega razglasila v tukajšnjem uradnem listu.

(Akademično društvo „Slovenija“ na Dupaju) priredi v sredo 2. novembra 1892 svojo prvo redno zborovo sejo v zimskem tečaju 1892/93. Dnevni red: 1. Citanje zapisnika; 2. poročilo odborovo; 3. poročilo revizorjev; 4. volitve: a) predsednika, b) odbor-nikov in namestnikov, c) revizorjev; 5. slučajnosti. Lokal: Kastners Restauration „zum Magistrat“ i. Lichtenfelsstrasse 3. Začetek ob 1/8 uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami.

Dunaj, 31. oktobra. Včeraj so se poslovili uradniki ministerstva pri cesarskem dvoru od Szögyöny-ja. Ministerski svetnik Hirsch je naglašal v toplih besedah priljubljenost in spoštovanje do bivšega ministra. Minister se je ganjen zahvalil.

Ostrogon, 30. oktobra. Tukaj se je konstatoval jeden slučaj kolere, ki se je končal s smrtjo. V občini Toth jih je 16 zbolelo za kolero, ki so skoro vsi umrli.

Milwankee, 30. oktobra. Požar uničil vhodni del mesta v obsegu jednega kvadratnega kilometra. Škode je 9 milijonov dolarjev.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. oktobra.

	gl. kr.		gl. kr.
Phenol. hrtl.	6 12	Speh povojen, kgr.	64
Rež	5 22	Surovo maslo.	78
Ječmen.	3 96	Jajce, jedno.	03
Oves.	2 52	Mleko, liter.	10
Ajda.	5 77	Goveje. mesa, kgr.	64
Proso.	4 78	Telečje.	58
Korüza.	4 50	Svinjako.	56
Krompir.	3 03	Kořtrunčvo.	36
Leča.	11	Pišance.	40
Grah.	10	Golob.	15
Fizol.	9	Seno, 100 kgr.	23
Malo.	90	Slama.	7 87
Mast.	66	Drva trda, 4 kub. mtr.	7 48
Speh svež.	54	mehka.	5

Vremensko sporočilo.

Dan	Ca.	Stanje	Veter	Vreme	Motriše na 24 ur v
opazovanja	arhivirano v mm.	teplota po Celsiusu			
7. u. jut.	739.4	8.8	sl. svzh.	oblačno	
29. 2. u. pop.	738.5	13.2	sl. azap.	jasno	0.00
9. u. zveč.	738.5	9.4	"	"	
7. u. jut.	737.5	4.2	sl. vzh.	jasno	
30. 2. u. pop.	736.4	13.4	zm. szapad.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	736.6	10.0	"	jasno	

Črednja temperatura obeh dni 10.4° in 9.2°, oziroma za 2.3° in 1.4° pod normalom.

Zahvala.

Podpisani se pristrčno zahvaljuje za preobitno spoštovanje, ljubezen in sočutje o pri-
liki nagle in neprevidene smrti sestre

Terezije Mežnarec

častitim prebivalcem kranjskega mesta in vse
fare in potem vsem prijateljem in znancem
iz bližnjih in daljnih krajev.

Naj mi je prijazno dovoljeno tem po-
tom svojo srčno zahvalo izreči in blago sestro
v pobožni spomin pri molitvi in sv. maši
priporočiti.

Kranj, 30. oktobra 1892.

514 1

Anton Mežnarec,
dekan in brat.

Tužnim srcem javljamo v svojem in v
imenu svojih sorodnikov žalostno vest, da
je Bogu vsegamogočnemu dopadlo našega
nepozabnega ljubljanskega sinka, oziroma brata,
bratrance itd. gospoda

Maksimilijana Demšar-ja,

dijaka VIII. gimn. razreda.

po dolgi, mučni bolezni, po večkrat prejetih
vseh sv. zakramentih za umirajoče danes
ob 10. uri dopoldne v 19. letu svoje dobe
poklicati v boljše življenje.

Truplo predrazega rajncega se prenese
iz hiše žalosti, Glavni trg št. 25, v pone-
deljek 31. vinetoka ob 4. uri popoldne na
tukajšnje pokopališče.

Svete maše zadušnice za dragega umr-
lega se bodo brale v tukajšnjih cerkvah.

Blagi pokojnik bodi priporočen vsem
prijateljem, posebno gospodom sošolcem v
trajen spomin in pobožno molitev.

V Škofji Loki, dne 29. okt. 1892.

Anton, Marija, stariši. — Josip, Anton, brata.

Zahvala.

513 1

Podpisani iz vasi Bistrice pri Mokro-
nogu, ki smo dne 14. septembra 1892 vsled
silnega požara zgubili vse svoje imetje, iz-
rekamo sl. zavarovalnici

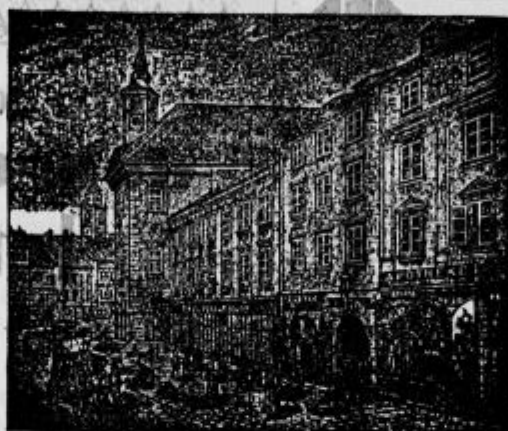
'Franco-Hongroise'

svojo najudanejšo zahvalo, ker je tako hitro
cenila in tudi že izplačala škodo. Posebno
jaz Janez Krajšek moram se najsrčneje
zahvaliti za tako veldušno in izdatno pod-
poro; bil sem sicer zavarovan, toda premijo
ostal sem na dolgu od 24. junija tega l. in
vendar je družba milostno naklonila mi pod-
poro. Torej še enkrat srčno zahvalo!

Bistrica pri Mokronogu v okt. 1892.

Jože Avsec, France Župančič, Ignacij Češ-
novar, France Gregorčič, France Krajšek.

Ferd. Polar, agent in priča.

Za bolne in zdrave

je najboljša hranilno sredstvo, silno potrebno
za zdravje, priznano od zdravnikov kot "izvrstno" in
od mnogih bolnikov s spricali najtopleje priporočena

Trnkóczy-jeva

hmeljna sladna kava

z dobrim okusom iz lepo dišavo.

Zavitok s 1/4 kg. velja 30 kr. — Jako ceno
pridejo zavitki 4 kg.

Dobiva se po poštni adresi pri Ubaldu pl.
Trnkóczy-ju, lekarnarju v Ljubljani; na Dunaju
imajo zalogo lekarnarji: Viktor pl. Trnkóczy, V. okraj,
Hundstürmerstrasse 113; dr. Oton pl. Trnkóczy,
III. okraj, Radetzkyplatz 17, Julij pl. Trnkóczy,
VIII. okraj, Josefstädterstrasse 30; v Gradcu (Štajarsko)
Vendelin pl. Trnkóczy, lekarnar; nadalje v vseh
lekarnah, prodajalnicah dišav, kupoli itd.

(1391) Prekupci imajo obilen rabat. (30)

Bitka pri Kustoci.

V tukajšnji ređutni dvorani je razstavljena

plastična podoba

bitke pri Kustoci

z dne 24. junija 1866. — Razstava je odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne.

Vstopnina ob delavnikih 20 kr., ob nedeljah in praznikih 10 kr.

509 9-3

Jubilejske ustanove.

Podpisana zbornica razpisuje s tem za leto 1892

osem cesar Franc-Jožefovih ustanov po 25 gld.

za onemoglo obrtnike vojvodine Kranjske.

Prošnje naj se vpošljejo zbornici do 20. novembra t. l. in priloži
naj se jim od župniškega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je pro-
sitelj kaki obrt samostalno (na svojo roko) izvrševal, da zdaj zaradi onemoglosti
ne more več delati in da je ubog.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

V Ljubljani, dne 25. oktobra 1892.

510 3-3

EQUITABLE

Zjedinjenih držav zavarovalno društvo
za življenje v Novem Yorku.

Ustanovljeno leta 1859.

Koncesijonovano v Avstriji dne 11. oktobra 1882.

Na Dunaju, Stock im Eisenplatz, v svoji palači.

Računski sklep leta 1891:

I. Dohodki . gld.	97,637.359.63
Izdatki	57.417.712.78
Prebitek	gld. 40.219.646.85
II. Premo- ženje	gld. 340.596.295.95
Obveze po 4% in 3 1/2%	274.763.944.55
Zaklad dobičkov	gld. 65.732.451.40

„Equitable“ je na vsem svetu
prvi in največji zavod za zava-
rovanje na življenje,

ima največje dohodke tako v obce, kakor posebej še od
premijs. Ima najvišji prebitek dohodkov nad izdatki in naj-
večji zaklad dobičkov.

To društvo je sklenilo leta 1891 največ novih pogodb
in sicer za gld. 582.795.827.50

pri njem je bilo največ ka-

pitala zavarovanega 2.012.236.392.50

ima največji prirastek za-

varovanega kapitala 210.580.457.50

ima največji prirastek v pre-

moženju 42.387.184.78

ima največji prirastek v do-

bičkovem zakladu 6.381.333.05

Avstrijskim zavarovalcem posebna garancija je velika
društvena palača „Stock-im-Eisen“ na Dunaju,
katera je vredna gld. 2.300.000.—

Vspehi

dvajsetletnih tontin*) društva „Equitable“.

Podlaga izplačevanj leta 1892.

A. Navadno zavarovanje za slučaj smrti. Tabela I.

Starost	Vsota plačanih premij	Vrednost police v gotovini	Polica opuščena premij in plačila za slučaj smrti
30	gld. 454.—	gld. 539.—	gld. 1150.—
35	527.60	651.—	1240.—
40	626.—	798.—	1350.—
45	759.40	997.—	1520.—
50	943.60	1291.—	1800.—

B. Zavarovanje za slučaj smrti z dvajsetletnimi premijami. Tabela II.

Starost	Vsota plačanih premij	Vrednost police v gotovini	Polica opuščena premij in plačila za slučaj smrti
30	gld. 607.20	gld. 862.—	gld. 1850.—
35	681.60	986.—	1870.—
40	776.60	1140.—	1930.—
45	900.60	1343.—	2050.—
50	1087.60	1638.—	2280.—

C. Zloženo dvajsetletno zavarovanje za slučaj smrti in za ućakanje. Tabela X.

Starost	Vsota plačanih premij	Vrednost police v gotovini	Polica opuščena premij in plačila za slučaj smrti
30	gld. 970.60	gld. 1632.—	gld. 3490.—
35	995.80	1667.—	3160.—
40	1035.50	1727.—	2930.—
45	1100.80	1834.—	2800.—
50	1209.—	2034.—	2830.—

Kakor kažejo zgoraj navedene številke, povrnejo se
po tako zvanem tontinskem sistemu zavarovalcu poleg tega,
da je bil skozi 20 let brezplačno zavarovan, po ta-
beli I. vse vplačane premije 2 1/2% do 4 3/4% po tabeli
II. s 4% do 5 3/4% po tabeli X. s 6 3/4% do 7% jednostavnimi
obrestmi.

Police premij oproščene pa reprezentujejo dvojno do
čveterno vsoto vplačanih premij.

Tako zvana prosta tontina, neka poltontina z ne-
koliko večjimi premijami, dopušča po preteku jednega leta
popolno svobodo za potovanje, prebivanje in po-
klic. Izvzemši vojaško službo; po preteku dveh let je ni
moči izpodbiti, po preteku treh let pa ne more več
zapasti in jo je z ozirom na tontino pri regulovanju moči
urediti na šest načinov.

Pojasnila daje generalni zastop za Štajersko,
Koroško in Kranjsko v Gradcu.

in 347 6-4

glavni zastopnik za Kranjsko:

ALFRED LEDENIK

v Ljubljani, Mestni trg 25.

*) Tontina imenuje se nabiranje in razdelitev dividend
ali dobička po nekem posebnem sistemu, ki ga je izumil in
prvi uvedel v Franciji Italijan Lorenzo Tonti l. 1653.

Premovana

1873, 1881.

Jožef Deiller,

tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,
Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: Frano Brückner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:
pluviali, dalmatie, velumi, štrole, baldahini, bandera itd. itd.

pa tudi 187 26-15

cela mašna obleka v najprilnejši obliki.

Cerkveni paramenti.

Cerkvena oprava.

Umestljeno vezanje.

Zahvala.

Pogorelecem v Velikem Otoku pri Postojni so nadalje darovali:

Gospod Jan. Mikš, kurat na Razdrtem	5 gld. — kr.
Jan. Podboj župnik v Planini	5 " — "
Ant. Ponikvar, župnik v Ložu	5 " 30 "
Jožef Lukana, kurat v Lozicah	5 " — "
Lor. Bergant, župnik v Logatecu	7 " 50 "
M. Pintar, kurat v Trnju	7 " 75 "
Jan. Skvarča, župnik v Budanjah	10 " — "
prijatelj v Bazovici pri Trstu	5 " — "
Jos. Lavrenčič v Ljubljani	5 " — "
Jan. Košmelj, župnik v Begunjah	15 " — "

Tisočerno povračilo naj vsem rosi iz nebes milost Božja!

Jan. Hofstetter, župnik postojnski.

Cognac,

star, pristen. Naravnost iz Cognac-a (Francosko). Zdravniki ga priporočajo kot sredstvo, ki posebno krepi slabotne, bolne in prebolele. Mala steklenica $\frac{3}{10}$ litra gld. 1.75, velika steklenica $\frac{1}{10}$ litra gld. 3.—

Piccolijeva lekarna

"Pri angelju"

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (263) 12

J. BENDIK v Št. Valentinu pri Steyru

edini izdelovalec novo izumljene e. kr. privilegovane

svetle tinkture za usnje,

s katero se naredi svetlo (zlika brez krtače) usnje na konjskih komatih, vozovih, usnje za čevlje in galanterijsko usnje, priporočata svoj izdelek, kateri se rabi ne le pri e. in kr. vojaštvu in velikih transportnih podjetjih na Dunaju, temveč tudi v hlevih cesarskih visokosti že več let.

Nadalje priporočam ravno isti za nepremočljive čevlje svojo slavnostno 377 10—7

nepremočno mast za usnje,

ki daje usnju posebno mehko in se rabi celo pri najvišjem dvoru.

Cene: Svetla tinktura za usnje kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1 — 80 kr., št. 2 — 40 kr., št. 3 — 20 kr.

Nepremočna mast za usnje kilo 80 kr., $\frac{1}{2}$ kilo 40 kr., $\frac{1}{4}$ kilo 20 kr., $\frac{1}{8}$ kilo 10 kr.

Prodajalci na drobno in vojaški dobé rabat.

Da se izognete prevaram glej na ime „J. Bendik v Št. Valentinu“, ki je na vsakem kosu.

V Ljubljani je prodajata Schussnig & Weber, v Celju Tanner in Stieger, v Mariboru Holasek in Martinz.

Janeza Dogan-a mizarski obrt

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15 (v Medjatovi hiši)

priporočam svojo dobro vrejeno zalogo

raznovrstnega politiranega in likanega pohištva.

Garniture, divane, madrace od 16 gld. do 40 gld., madrace na peresih 10 gld., dratene madrace 8 gld. 50 kr., pulte za masne knjige itd. Naročila se točno izvršujejo. Cenilnik z podobami zastoj in franko. 392 (24—14)

Najnižje cene

Na prodaj so za nizko ceno tri že rabljene, a dobro ohranjene

velike petrolejne svetilnice

in sedem manjših visečih svetilnic.

Velike svetilnice primerne so za gostilničarje ali večje dvorane, manjše za obrtnike.

Več izve se v upravnistvu „Slovenca“. 482 5

100 četrтинjakov (1000 veder) dobrega štajerskega letošnjega vina

prodá

Anton Gregorič, posestnik in posojilnični tajnik v Ptuiju.

Zahvala in priporočilo.

Usojam si — delujoč preko petindvajset let kot restavracijer v Ljubljani in popuščajoč restavracijo hotela „Pri Slonu“ (Elefant) — prečastim stalnim gostom svojim, visokim dostojanstvenikom in slavn. p. u. občinstvu za mnogobrojni obisk izreči tem pōtom presrečno svojo zahvalo, ob nem pa javljam, da bodem otvoril prihodnje dni v lastni hiši na

sv. Petra cesti št. 47

J. Hafner-jevo pivarno

(preje Schreinerjeva pivarna)

ter pridruživ temu naznanilu uljudno prošnjo, da mi sl. občinstvo izvoli i v novo opravljenih prostorih ohraniti dosedanje naklonjenost. Skrbel bodem za najboljšo in uljudno postrežbo. V mnogobrojni obisk se uljudno priporočam

velespoštovanjem

Ivan Hafner, lastnik pivarne.

516 1

Hôtel „pri Slonu“ (Elefant)

Dunajska cesta v Ljubljani.

Uljudno nsojam si prečastiti duhovščini, resp. dostojanstvenikom in sl. občinstvu javljam, da bodem z dnem 1. novembra letos prevzel restavracijo hotela „pri Slonu“

v Ljubljani, na Dunajski cesti.

Opirainč se na mnogoletno strokovno izv. zhanost v najodličnejših dunajskih restavracijah, kakor tudi na delovanje v kamniški kopelni restavraciji, možno mi je zagotavljati, da bodem storil vse potrebno v pridobitve naklonjenosti slavnega občinstva. Posrečilo se mi je pridobiti si slovečega kuharskega mojstra g. A. Zaufal-a, kateri je služboval v slavnostni dunajski restavraciji gosp. Schneiderja in tudi v sloviti berlinski restavraciji. Ta pridobitev je pač najboljša jamstvo za izvrstno, ukusno kuhinjo. Točil bodem najboljša, pristna avstrijska in najboljša vrste dolenskih vin, ter vedno sveže Kosterjevo in pilsensko meščansko pivo.

Javljam tudi, da bodem otvoril

kamniško kopeliščno restavracijo

— katera bo čez zimo zatvorjena — z dnem 1. maja 1893 ter vodil v lastnej režiji.

Odličnim spoštovanjem

Ivan Mayr,

restavracijer v hotelu „pri Slonu“ v Ljubljani.

517 2—1

Dunajska borza.

Dne 31. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 30 "
Zlata renta 4%, davka prosta	114 " 55 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 25 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	810 " 50 "
London, 10 funtov stl.	119 " 65 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 53 "
Cesarski cekini	5 " 69 "
Nemških mark 100	58 " 75 "

Dne 29. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	111 gld. 95 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 35 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	186 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " 25 "
Kreditne srečke, 100 gld.	191 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " 30 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " 50 "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	58 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 60 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2780	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	96 " — "
Papirni rubelj	1 " 17 1/2 "
Laških lir 100	— " — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% gallškega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Boedenbacher) srebrne prioritete.

Brezplačno shranjevanje in oskrbovanje

imovine.

Natančnejša pojasnila dajo se v naši pozvedovalni pisarni ustno in pisмено.